

[Ole Bjørn Kraft.]

anstaltningerne til Civilbefolkningens Beskyttelse er skredet alt for langsomt frem, at den Administration, der har været af dem, ikke med tilstrækkeligt Initiativ og Beslutsomhed har ført Lovens Bestemmelser ud i Livet.

Jeg vil gerne afstaa fra en yderligere Diskussion herom, jeg har blot villet gøre denne Bemærkning, fordi jeg paa Grundlag af tidligere Erfaring kunde tænke mig, at man, hvis det ikke sker, ved en senere Lejlighed vilde hævde den Opfattelse, at skønt vi havde kritiseret, inden Lovforslaget kom til at foreligge her i Salen, gjorde vi ingen kritiske Bemærkninger, da det kom til at foreligge. Det er imidlertid hverken mit Partis eller mit eget Ønske at begive mig ud i en stor voldsom Diskussion med den højtærede Indenrigsminister paa det nærværende Tidspunkt. Vor Opmærksomhed er ikke samlet om Fortiden, vor Interesse og vor Opmærksomhed er samlet om Nutiden og om Fremtiden og om de Vanskeligheder, her melder sig. Det er saa meget lettere, vil jeg gerne tilføje, at afstaa fra denne Diskussion, som de to Lovforslag, her foreligger, klart og tydeligt tilsigter at faa de Hindringer ryddet til Side, som maatte bestaa for en hurtig Fuldførelse af de Foranstaltninger, som den gældende Lov forudsætter skal gennemføres, inden de skal træde i Virksomhed, og ogsaa udvide de Muligheder, Indenrigsministeren har for i den Tid, som nu maatte være til hans Raadighed, at naa frem til tilfredsstillende Forhold. Jeg vil dog gerne gøre den principielle Bemærkning, at jeg tror, den Kendsgerning, at en Række af Statens Foranstaltninger først er sat ind i disse Dage, har nødvendiggjort — saaledes har jeg forstaaet det — betydelige Opkøb fra Myndighedernes Side, Opkøb, der utvivlsomt vil medføre, at de tilstedeværende Lagerbeholdninger vanskeligt vil kunne tilfredsstillende Efterspørgsel, der fra privat Side maatte være paa disse Omraader. Det er ganske klart, at hvis Indkøbene havde fundet Sted over en længere Periode, vilde man have været i Stand til at have de Lagerbeholdninger til Raadighed, som kunde dække det normale Behov. Jeg vil gerne bede Indenrigsministeren om at udtale sig om dette Spørgsmaal og, hvis han kan bekræfte de Oplysninger, som foreligger for mig, da ogsaa at give os og Tinget Meddelelse om, hvilke Beslutninger Ministeren har truffet, hvilke Handlinger han vil foretage for at afhjælpe den eventuelle Mangel, der maatte vise sig for, at private kan anskaffe det

Materiale og de Ting, man forudsætter de vil anskaffe.

Om Lovforslagets enkelte Bestemmelser vil jeg gøre den Bemærkning, at det længe har været klart, at en af Vanskelighederne ved at naa frem til de Beslutninger, alle ønskede skulde træffes, var den administrative Praksis, man var begyndt paa ved at lade Kommunerne udarbejde Planerne. Det er jo ganske klart, enhver kan se det i Dag, at det har ført til, at Planerne ikke er blevet virkeliggjort saa hurtigt, som det havde været ønskeligt.

I Lovforslagets § 3 er Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at bestemme, at Husvagtordningen etableres som et borgerligt Ombud. Dette Synspunkt kan vi tiltræde. Der har jo vist sig forskellige Vanskeligheder for at naa frem til en tilfredsstillende Husvagtordning, og hvis de kan ryddes til Side ved denne Foranstaltning, vil vi kun hilse det med Tilfredshed. Det er blot, som paa saa mange Omraader, forbavsende for os, at man først nu fremkommer med dette Forslag, thi det har — det er i det mindste min Opfattelse — længe været klart, at det var vanskeligt at naa til et tilfredsstillende Resultat med Hensyn til dette Spørgsmaal, og man kunde altsaa allerede for nogen Tid siden have truffet denne Beslutning og derigennem være naaet længere frem.

Spørgsmaalet om Udgifternes Fordeling mellem Stat og Kommune har hele Tiden været et omtaaligt og vanskeligt Spørgsmaal. Vi vil gerne i det Udvalg, som jeg forudsætter bliver nedsat, have Lejlighed til at drøfte det nærmere med Indenrigsministeren, men vi hilser med Tilfredshed, at man ved at lade Staten staa i Forskud hindrer, at Diskussionen om dette Spørgsmaal standser Gennemførelsen af de besluttede Planer.

Der er en Række Detailspørgsmaal, jeg ligeledes gerne vil drøfte med Indenrigsministeren i Udvalget, og jeg skal afstaa fra nu at gøre nærmere Bemærkninger herom. Dog vil jeg gerne have, at Indenrigsministeren med Hensyn til § 3, Stk. 1, fremsætter, hvis det er hans Opfattelse, en Udtalelse om, at de Krav, man vil stille til Borgerne, ikke vil blive af anden Karakter end de Krav, man allerede efter den gældende Lov har Adgang til at stille, naar Luftværnstilstanden er indtraadt. Jeg tror, det maaske vil være rigtigt, om man med Hensyn til dette Stykke søger at finde en lidt bestemtere Udformning, saaledes at det bliver ganske klart, hvor vide de Rammer er, som det her drejer sig om.